Dosarul nr.1r-686/23 Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
1-23131571-02-1r-15122023 Judecător : Cernalev Veaceslav

D E C I Z I E

31 ianuarie 2023 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, în componența:
Preşedintele şedinţei de judecată, judecător Spoială Alexandru
Judecători Chiroșca Igor și Băbălău Denis

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul avocatului Chiriac Cristin, în interesele inculpatului Sabov Alem declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2274/2023 din 23 noiembrie 2023, în cauza penală privind condamnarea lui:

Sabov Alem, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, originar și domiciliat în *****, de facto str. *****, angajat în câmpul muncii la spălătoria auto „Carwash”, nesupus serviciului militar; necăsătorit, fără persoane la întreținere, studii medii incomplete; fără grade de invaliditate/dizabilitate, nu deține titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat, posedă parțial limba de stat în care s-a desfășurat procesul, în stare de reținere sau arest în această cauză nu a fost, informația privind drepturile și obligațiile i-a fost înmânată la timp, rechizitoriul i-a fost înmânat, potrivit referinței (F 246) anterior cercetat în mai multe cauze penale și judecat prin:

- *sentința Judecătoriei Orhei din 06.04.2018, în baza art. 186 alin. (2) din Codul penal, la muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 100 ore;*

- sentința Judecătoriei Orhei din 21.06.2019, în baza art. 186 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea art. 84 alin. (4) din Codul penal, și cumulată pedeapsa aplicată prin sentința Judecătoriei Orhei din 21.12.2018, la 2 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de 2 ani;

- sentința Judecătoriei Orhei din 11.06.2019, în baza art. 186 alin. (2) din Codul penal, la 4 luni închisoare;

- sentința Judecătoriei Orhei din 05.03.2020, în baza art. 186 alin. (2) și art. 186 alin. (2) din Codul penal, la 1 an închisoare;

- sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 03.02.2021, în baza art. 186 alin. (2) și art. 186 alin. (2) din Codul penal, la închisoare pe un termen de 1 an și 6 luni;

pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.217 alin. (2) și art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal.

Termenul de examinare a cauzei în prima instanță: *13 septembrie 2023 – 23 noiembrie 2023*; în instanța de recurs: *15 decembrie 2023 – 31 ianuarie 2023.*

Procedura de citare legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate în ședința de judecată, Colegiul penal, -

C O N S T A T Ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2274/2023 din 23 noiembrie 2023, s-a recunoscut vinovat Sabov Alem, născut la *****, IDNP *****, de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 217 alin. (2) și art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal și s-a condamnat pentru faptele săvârșite. S-a aplicat lui Sabov Alem,

recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (2) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. S-a aplicat lui Sabov Alem, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) din Codul penal, pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 (trei) ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, păstrarea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora. Conform art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i s-a stabilit lui Sabov Alem, născut la *****, IDNP *****, pedeapsa definitivă, în formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 (trei) ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, păstrarea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora. S-a aplicat față de Sabov Alem, născut la *****, IDNP *****, măsura preventivă „arestarea preventivă” pe un termen de până la intrarea în vigoare a sentinței, dispoziție judecătorească care se execută imediat, iar termenul executării pedepsei lui Sabov Alem a-l calcula începând cu data pronunțării sentinței - 23 noiembrie 2023, ora 11:30 min.. S-a încasat de la Sabov Alem, născut la *****, IDNP *****; cetățean al Republicii Moldova; originar și domiciliat în *****, de facto str. *****; în folosul bugetului de stat, cheltuielile judiciare în sumă de 3360 (trei mii trei sute șaizeci) lei. Corpurile delict și anume: 1) aparatul artizanal, ridicat la data de 04.07.2023 de la cet. Sabov Alem, pe suprafața interioară a căruia se conține substanță PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, în cantitate de 0, 122 g., păstrat în camera pentru păstrarea corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Centru a Direcției de Poliție mun. Chișinău, chitanța nr. 104/2023 din 17.08.2023 (f.d. 18-18 vol. I), și 2) un pachețel de tip zip-lock cu praf cristalin de culoare roz și un tub din sticlă cu depuneri carbonizate, ridicate de la Sabov Alem, și transmise spre păstrare în camera pentru păstrarea corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției de Poliție mun. Chișinău, chitanța nr. 2756 din 13.09.2023 (f.d. 34 vol. II), în conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1) pct. 2) din Codul de procedură penală, la intrarea sentinței în vigoare să se supună nimicirii. Telefonul mobil de model „Samsung”, și telefonul mobil de model „Honor”, ridicate la 10 iulie 2023 de la Sabov Alem, transmise spre păstrare în camera pentru păstrarea

corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Ciocana a Direcției de Poliție mun. Chișinău (chitanța nr. 2756 din 13.09.2023, (f.d. 34 vol. II), în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 4) din Codul de procedură penală, la definitivarea sentinței să fie predate proprietarului legal.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Sabov Alem, contrar prevederilor Legii nr. 382-XIV din 06.05.1999, cu privire la circulația substanțelor stupefiante, psihotrope si a precursorilor, care stabilește restricții asupra circulației substanțelor stupefiante și psihotrope, acționând cu intenție directă, în perioadă de timp nestabilită de organul de urmărire penală, în circumstanțe necunoscute, a intrat in posesia drogurilor, pe care le-a consumat cu ajutorul unui dispozitiv confecționat artizanal, până la 04 iulie 2023, ora 17:00 min., când acesta, aflându-se la intersecția bd. Stefan cel Mare și Sfânt cu str. Vasile Alecsandri, mun. Chișinău, având un comportament suspect, a fost depistat de către angajații serviciului SAOP al INSP, Gheorghiță Alexandru și Guzun Vitalie, implicați în serviciu pentru menținerea ordinii publice.

3. În continuare, pentru stabilirea tuturor circumstanțelor, cet. Sabov Alem a fost condus în incinta Inspectoratului de Politie Centru al DP mun. Chișinău, amplasat pe str. Bulgară 40, mun. Chișinău, unde acesta a recunoscut că deține asupra sa un aparat confecționat artizanal prin intermediul căruia consuma droguri. Astfel, a fost ridicat un tub din polimer incolor, la un capăt dotat cu un tub din polimer de culoare neagra, iar la alt capăt dotat cu un tub din sticlă incoloră, în interior cu depuneri de o substanța de culoare cafenie.

4. Conform raportului de constatare tehnico-științifică nr. 34/12/1-R-2282 din 27 iulie 2023, depunerile de culoare cafenie, de pe suprafața interioară a aparatului artizanal, ridicat la data de 04.07.2023 de la cet. Sabov Alem, conțin substanță PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, în cantitate de 0, 122 g..

5. Conform Hotărârii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, substanța stupefiantă PVP, în cantitate de 0, 122 grame se atribuie la cantități în proporții mari.

6. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate, lui Sabov Alen i se incriminează săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (2) din Codul penal, cu indicii calificativi, circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

7. Concomitent, instanța de fond a mai stabilit, tot el, la 09 iulie 2023, aproximativ în jurul orei 22:00, urmărind scopul circulației ilegale a drogurilor fără scop de înstrăinare, pentru consum propriu, conștientizând caracterul prejudiciabil a acțiunilor sale, prevăzând urmările lor, dorind în mod conștient survenirea acestora, în timp ce se deplasa pe str. Otovasca, mun. Chișinău, manifestând un comportament neadecvat și suspect, a fost stopat de către angajații SAOP a INSP a IGP și ulterior supus controlului de rigoare de către angajații SII a IP Ciocana a DP a mun. Chișinău,

în rezultatul căruia asupra acestuia, a fost depistat și ridicat un pachet de tip zip-lock cu praf de culoare roz și un tub de sticlă cu depuneri de ardere.

8. Potrivit raportului de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-2373 din 01.08.2023, s-a stabilit că fragmentele de comprimate și praful de culoare roz cu masa totală de 0,573 grame, ridicate de la cet. Sabov Alem d.n.*****, conțin MDMA (metilendioxi-N-metilamfetamină), care se atribuie la categoria substanțelor psihotrope. Pe suprafața tubului din sticlă, ridicat în aceleași circumstanțe, se conțin urme de PVP (a-pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante.

9. Conform pct.10 din capitolul II a Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006 privind Lista substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora, cantitatea de 0.573 grame de MDMA (3,4-metilendioxi-N-metilamfetamină) se atribuie la cantități mari.

10. Conform Hotărârii de Guvern nr.1088 din 05.10.2004 cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor stupefiante, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului MDMA (3,4-metilendioxi-N-metilamfetamină) este inclusă în tabelul 2 substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale.

11. *Astfel, prin acțiunile sale intenționate, lui Sabov Alen i se incriminează săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal, cu indicii calificativi, circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea ilegală a drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

12. Nefiind de acord cu sentința instanței de fond, avocatul Chiriac Cristin, în interesele inculpatului Sabov Alem, în termen legal, a declarat recurs împotriva sentinței instanței de fond, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței din 23.11.2023 emisă de către Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani) în privința lui Sabov Alem, liberarea de răspundere penală pe cauza/speța din 04 iulie 2023, iar pe cauza/speța din 09 iulie 2023 de a încadra juridic acțiunile acestuia în prevederile art.217 alin. (2) din Codul penal cu pedeapsa 75 ore de muncă neremunerată în folosul comunității, cu reducerea pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcările redate mai sus.

13. În motivarea cererii de recurs, apărarea menționează cu referire la infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) din Codul penal incriminată lui Sabov Alem, că ultimul întrunește condițiile prevăzute de alin.(5) art.217 din Codul penal, deoarece a săvârșit acțiunile prevăzute la art.217 din Codul penal fiind necesar de liberat de răspundere penală, dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracțiunii ce ține de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, după caz, prin autodenunțare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanțe, la

divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârșirea infracțiunii, la indicarea mijloacelor bănești, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracțiune.

14. Susține că, deoarece inculpatul s-a predat benevol drogurile, etnobotanice sau analogilor acestora, iar ridicarea acestora nu a fost la reținerea acestuia, astfel după recunoașterea acestuia că are un obiect ce ar conține elemente de droguri și predarea benevolă ulterior s-au efectuat acțiuni de urmărire penală.

15. Totodată, cu privire la infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal, menționează apărarea că, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, întrucât contrar celor constatate de instanța de fond în sentința, HP CSJ cu privire la practica judiciară de aplicare a legislației penale ce reglementează circulația drogurilor, etnobotanicelor sau analoagelor acestora și a precursorilor nr. 2 din 26.12.2011 la p.4 (17) argumentează că, calitatea de droguri, etnobotanice sau analogii acestora a cărei circulație în scopuri medicale este interzisă se stabilește în baza a două criterii: medical - prezența unui pericol deosebit pentru sănătatea omului prin consecințele grave generate de consumul lor abuziv; juridic - includerea substanței în listele nr. 1 ale Convenției unice asupra stupefiantelor din 30.03.1961 și Convenției asupra substanțelor psihotrope din 21.02.1971.

16. Indică, că în sensul art. 11 al Legii nr.382 din 06.05.1999 cu privire la circulația drogurilor, etnobotanicelor și a precursorilor, cu modificările ulterioare, la substanțele menționate, a căror circulație în scopuri medicale este interzisă, se referă substanțele incluse în Tabelul nr. 1, listele nr. 1 și nr.2, din anexa la această lege, a căror circulație este limitată și se face numai în scopuri științifice. Utilizarea drogurilor, etnobotanice sau analoagelor acestora a căror circulație în scopuri medicale este interzisă presupune folosirea substanțelor menționate la producerea, prepararea, experimentarea, extragerea, prelucrarea, transformarea lor în diferite scopuri: spre exemplu, producerea unor noi preparate, medicamente, adaosul lor în produse etc. Procurarea, păstrarea, expedierea sau transportarea acestor substanțe nu echivalează cu utilizarea lor în sensul art.217 alin.(3) lit. c) și art.217^1 alin. (3) lit. c) din Codul penal, acțiunile menționate urmează a fi încadrate în prevederile alin.(2) al articolelor respective, după caz.

17. Comunică, că luând în considerație că, inculpatul a indicat că se căiește de cele săvârșite, și solicită să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau o pedeapsă cu suspendarea executării, ca urmare cere în această cauză pedeapsă 75 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

18. Mai susține că, astfel în cazul nostru inculpatul nu s-a prezentat la ședință, nu i-a fost aplicată vre-o măsură preventivă și nici infracțiunile recunoscute de inculpat nu au fost încadrate corect, din motivele redate mai sus, ce ar prevedea pedeapsa mai mare de 3 ani. Ca urmare în cursul judecării cauzei, s-au constatat încălcări care au afectat grav drepturile inculpatului ce derivă din calitatea procesuală

a inculpatului, astfel Curtea de Apel urmează să examineze posibilitatea reducerii pedepsei inculpatului drept compensare pentru aceste încălcări.

19. Art. 447 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală stabilește că, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.*

20. Procurorul, avocatul și inculpatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Chișinău, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art.447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces

21. *Colegiul penal, examinând materialele cauzei penale, consideră recursul apărărtorului, în interesele inculpatului ca fiind neîntemeiat şi pasibil de a fi respins, cu menținerea sentinței instanței de fond, din următoarele considerente.*

22. Potrivit art. 437 alin. (1^4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentinţele pronunţate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.*

23. Conform art.448 din Codul de procedură penală, *judecând recursul, instanţa verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanţa de recurs. Instanţa de recurs este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.*

24. În particular, avându-se în vedere recursul, raţiunea şi finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanţa ierarhic inferioară la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanşează, are un rol preventiv şi unul reparator.

25. Conform art.449 din Codul de procedură penală, ***judecînd recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat;*** *recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod,* ***rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri****, dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.*

26. Subsecvent normei citate, instanţa de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) din Codul de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat.*

27. În temeiul celor relevate supra, la pronunţarea sentinţei, prima instanţă, corect, a stabilit circumstanţele de fapt şi de drept şi just a concluzionat că inculpatul Sabov Alem a comis anume infracţiunile imputate. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că, Sabov Alem a comis infracţiunile prevăzute de art. 217 alin.(2) din Codul penal – *circulația ilegală a drogurilor fără scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea ilegală a drogurilor, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare* și de art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal - *circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea ilegală a drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare.*

28. *Fiind audiat în şedinţa instanţei de fond, inculpatul Sabov Alem*, prin expunerea factologică ce nu contravine învinuirii formulate în rechizitoriu, și-a recunoscut integral vinovăția, declarând că, la 04 iulie 2023 se afla în regiunea str. V. Alecsandri, și acolo a fost stopat de poliție, care l-au reținut și m-au condus la Inspectoratul Centru. Acolo l-au întrebat dacă are lucruri interzise și el a predat un tub pentru consum de droguri. Tubul respectiv l-a adaptat chiar în ziua respectivă, l-a făcut dintr-un obiect din sticlă. Era consumator de droguri, dar la moment nu mai consumă, și de cele săvârșite se căiește sincer. Cu referire la episodul din 09 iulie 2023, inculpatul Sabov Alem a declarat că, totul s-a petrecut seara, pe la orele 22. Era pe str. Otovasca, unde, iarăși a fost stopat de către colaboratorii de poliție care l-au condus la Inspectoratul de Poliție Ciocana, unde a predat un pachețel cu praf pe care anterior l-a procurat dintr-un magazin on-line de pe canalul de Telegram.

29. Astfel, deoarece inculpatul Sabov Alem vina în comiterea infracțiunii a recunoscut, Colegiul penal concluzionează că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) din Codul penal (cauza penală nr. 2023011118 (1-2274/2023), episodul din 04.07.2023) se bazează pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi care coroborează între ele, după cum urmează:

- *Raportul ofițerului SAOP al INSP, Gheorghță Alexandru*, potrivit căruia, la 04 iulie 2023, cet. Sabov Alem, fiind adus la Inspectoratul de Poliție Centru, a predat un tub din polimer incolor, la un capăt dotat cu un tub din polimer de culoare neagra, iar la alt capăt dotat cu un tub din sticlă incoloră, în interior cu depuneri de o substanța de culoare cafenie (f.d. 7, vol. 1);

- *Raportul de constatare tehnico-ştinţifică nr. 34/12/1-R-2282 din 27 iulie 2023*, potrivit concluziilor căruia depunerile de culoare cafenie, de pe suprafata interioară a aparatului artizanal, ridicat la data de 04.07.2023 de la cet. Sabov Alem, conţin substanţă PVP, care se atribuie la categoria substanţelor stupefiante, în cantitate de 0, 122 g. (f.d. 26-28, vol. 1);

- *Ordonanța organului de urmărire penală din 17.08.2023*, prin care, aparatul artizanal, ridicat la data de 04.07.2023 de la cet. Sabov Alem, pe suprafața interioară a căruia se conține substanță PVP, care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante, în cantitate de 0, 122 g., a fost recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală (f.d. 16, vol. 1), fiind predat pentru păstrare în camera pentru păstrarea corpurilor delicte a Inspectoratului de Poliție Centru a DP mun. Chișinău, chitanța nr. 104/2023 din 17.08.2023 (f.d. 18, vol. 1);

- *Procesul-verbal de audiere a martorului Guzun Vitalie din 17.08.2023* (f.d. 23, vol. 1);

- *Procesul-verbal de audiere a martorului Gheorghiță Alexandru din 17.08.2023* (f.d. 24, vol. 1).

30. Subsecvenr, instanța de recurs conchide că, vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal (cauza penală nr. 2023480722 (1-2359/2023), episodul din 09.07.2023) se bazează pe următoarele probe, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi care coroborează între ele, după cum urmează:

- *Ordonanța și procesul-verbal de ridicare, ambele din 10.07.2023, cu planșă fotografică*, acțiune procesuală prin care de la cet. Sabov Alem, în incinta IP Ciocana, de pe str. Voluntarilor 3/1, mun. Chișinău, de către ofițerul de investigație Antoci Nicoleta, a fost ridicat un pachețel de tip zip-lock cu praf cristalin de culoare roz și un tub din sticlă cu depuneri carbonizate și 2 telefoane mobile de model „Samsung” de culoare neagră și „Honor” de culoare albastră (f.d. 14-17, vol. 2);

- *Raportul de constatare tehnico-ştiinţifică cu nr. 34/12/1-R-2373 din 01.08.2023*, potrivit concluziilor căruia, fragmentele de comprimate și praful de culoare roz cu masa totală de 0,573 grame, ridicate de la cet. Sabov Alem, conțin MDMA (metilendioxi-N- metilamfetamină, inclusiv pe suprafața tubului din sticlă, se conțin urme de PVP (a- pirrolidinovalerophenone), care se atribuie la categoria substanțelor stupefiante (f.d. 19-23, vol. 2);

- *Ordonanță organului de urmărire penală din 13.09.2023*, prin care drogurile ridicate de la Sabov Alem au fost recunoscute în calitate corp delict și transmise spre păstrare în camera de păstrare a corpurilor delicte a IP Ciocana (f.d. 33-34, vol. 2);

- *Procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 14.09.2023*, conform căruia cet. Sabov Alem, a indicat locul unde a fost stopat de către colaboratorii de poliție la 09.07.2023, când asupra sa avea pachețelul cu droguri

și tubul de sticlă destinat pentru consumul de droguri, pe str. Ostovasca, mun. Chișinău la intersecție cu str. Vadul lui Vodă, mun. Chișinău (f.d. 94-95, vol. 2);

- *precum şi alte documente relevante cauzei şi care au fost cercetate în cadrul şedinţei de judecată*.

31. Vinovăţia inculpatului Sabov Alem a fost stabilită în baza probelor administrate la faza de urmărire penală fiind preluate de instanţă în cadrul examinării în procedura art.364[1] din Codul de procedură penală.

32. Judecând cauza în procedură simplificată, în conformitate cu art. 364[1] din Codul de procedură penală, în situația în care inculpatul Sabov Alem, și-a recunoscut vinovăția incriminată atât în cadrul urmăririi penale, în instanța de fond, cât și în cadrul examinării cauzei penale în ordine de recurs, iar vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor este integral confirmată, Colegiul penal conchide că, vinovăția acestuia în comiterea infracțiunilor imputate se întemeiază pe probele invocate în instanța de fond, care sunt pertinente, concludente, utile şi veridice şi coroborează între ele.

33. Prin urmare, Colegiul penal conchide că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului Sabov Alem în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) și art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal.

34. În consecință, instanța de recurs menționează că, prima instanță în sentința sa corect și justificat și-a motivat soluția sub aspectul recunoașterii vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 217 alin. (2) și art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal, luând în considerație că, din probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) din Codul de procedură penală şi ansamblul probelor scrise ale cauzei indicate supra, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor imputate, argumente pe care instanța de recurs le acceptă şi pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența şi practica CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *cauza Albert vs. România din 16 februarie 2010*, statuează că art. 6§1 din CtEDO, deşi obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înţeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noţiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

35. Prin urmare, instanța de recurs apreciază critic solicitările apărătorului cu referire la încadrarea juridică a faptei infracționale pentru episodul din 04.07.2023,

considerând că, există o cauză de înlăturarea a răspunderii penale, prin prisma art. 217 alin. (5) din Codul penal, or, potrivit alin. (5) al art. 217 din Codul penal stabilește că, *persoana care a săvîrşit acţiunile prevăzute la art.217 sau 217[1] este liberată de răspundere penală dacă a contribuit activ la descoperirea sau contracararea infracţiunii ce ţine de circulaţia ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, după caz, prin autodenunţare, predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, indicare a sursei de procurare a acestor substanţe, la divulgarea persoanelor care au contribuit la săvîrşirea infracţiunii, la indicarea mijloacelor băneşti, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracţiune. Nu poate fi considerată predare benevolă a drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora ridicarea acestora la reţinerea persoanei, precum şi la efectuarea acţiunilor de urmărire penală pentru depistarea şi ridicarea lor.*

36. În sensul dezideratelor enunțate, legiuitorul a dezvoltat condițiile referitoare la liberarea de răspundere penală în cazul art. 217 din Codul penal, implicit, astfel încât, conform acestei prevederi, persoana, care a săvârșit vreuna din faptele prevăzute la art.217 din Codul penal este liberată de răspundere penală, dacă a contribuit activ la: 1) descoperirea sau contracararea infracţiunii ce ţine de circulaţia ilegală a substanţelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor, după caz, prin: a) autodenunţare; b) predare benevolă a substanţelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor; c) indicarea sursei de procurare a acestor substanţe; 2) divulgarea persoanelor care au contribuit la săvârşirea infracţiunii; 3) indicarea mijloacelor băneşti, a bunurilor sau a veniturilor rezultate din infracţiune.

37. Este cazul de menţionat că cele trei acţiuni socialmente utile ale persoanei, care s-a decis să contribuie la descoperirea sau contracararea infracţiunii şi în baza cărora ea poate fi liberată de răspundere penală, au un caracter alternativ. În conjunctura descrisă la alin.(5) art.217 din Codul penal, prin contribuţie activă trebuie să se înţeleagă înlesnirea în mod efectiv, real, care să presupună consecinţa scontată la apariţia sau dezvoltarea acţiunilor socialmente utile punctate în cele trei ipoteze nominalizate anterior. Deci, să nu fie o înlesnire oarecare, nici una de complezenţă, de circumstanţă, de formă. Persoana poate contribui la descoperirea infracţiunii ce ţine de circulaţia substanţelor narcotice, psihotrope sau analoagelor lor atunci când aceasta este în proces de săvârşire (de exemplu, este o infracţiune continuă) sau când ea deja a fost săvârşită. Ea poate înlesni contracararea infracţiunii atunci când aceasta se află la etapa de pregătire.

38. Concomitent, modul de realizare a acţiunii socialmente utile, poate consta alternativ în: a) *autodenunţare* (înştiinţarea benevolă făcută de o persoană fizică sau de o persoană juridică despre săvârşirea de către ea a unei infracţiuni în cazul în care organele de urmărire penală nu sunt la curent cu această faptă); b) *predarea benevolă a substanţelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor* (predarea efectivă a substanţelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor trebuie deosebită de năzuinţa

de a le preda, exprimată în formă scrisă, iar caracterul benevol al predării se exprimă în absenţa unei situaţii în care persoana respectivă se vede nevoită să predea mijloacele, deoarece ele, într-un fel sau altul, oricum vor fi confiscate; c) *indicarea sursei de procurare a acestor substanţe* (denunţarea autorului infracţiunii anterioare, adoptând forma operaţiunilor ilegale cu plantele care conţin substanţe narcotice sau psihotrope: producerii, preparării, extragerii etc. a substanţelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor indicarea sursei de procurare a substanţelor narcotice, psihotrope sau a analoagelor lor ori indicarea locului din care substanţele respective au fost sustrase sau găsite abandonate ori din care plantele respective au fost recoltate etc.).

39. În sensul concluziilor reiterate supra, instanța de recurs atestă, la caz, lipsa împrejurărilor specificate în sensul încadrării juridice a faptei infracționale a inculpatului prin prisma art. 217 alin. (5) din Codul penal, solicitată de către avocat, în interesele inculpatului Sabov Alem.

40. Colegiul penal respinge ca fiind irelevante și argumentele apărării cu privire la încadrarea eronată a faptei infracționale pentru episodul din 09 iulie 2023, întrucât, instanța de fond întemeiat a concluzionat că, din acțiunile inculpatului rezultă săvârșirea infracțiunii prevăzută expres la art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal, și anume de circulația ilegală a drogurilor, etnobotanicelor sau analogii acestora fără scop de înstrăinare, manifestată prin păstrarea ilegală a drogurilor a căror circulație în scopuri medicinale este interzisă, săvârșită în proporții mari și fără scop de înstrăinare, fiind întrunită componența de infracțiune imputată, reieșind din materialul probator administrat la caz reiterînd inclusiv procedura în care a fost examinata prezenta cauză penală stabilită de art.364/1 a CPP.

41. Distinct, instanța de recurs, cu referire la argumentele avocatului în interesele inculpatului per ansamblu, consideră necesar de a sublinia că, în cadrul ședinței de judecată și până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Sabov Alem a declarat personal, prin înscris autentic, că recunoaște în totalitate faptele indicate în rechizitoriu și nu solicită administrarea de noi probe, solicitând astfel ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le recunoaște și asupra cărora nu are obiecții (f.d. 92, vol. 1).

42. Aici, Colegiul penal accentuează că, solicitările avocatului Chiriac Cristin invocate în cererea de recurs exced dispozițiile imperative stipulate de normele de drept procedurale referitor la examinarea cauzei penale în procedură simplificată, or, potrivit art. 364^1 alin. (1), (2) și (3) Codul de procedură penală, *până la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul persoană fizică poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Judecata nu poate avea loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, decît dacă inculpatul declară că recunoaşte în totalitate faptele indicate în rechizitoriu şi nu solicită administrarea de noi probe, iar din probele administrate în*

faza de urmărire penală rezultă suficiente date cu privire la vinovăţia inculpatului. În cadrul şedinţei preliminare sau pînă la începerea cercetării judecătoreşti, instanţa îl întreabă pe inculpat dacă solicită ca judecata să aibă loc pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaşte şi asupra cărora nu are obiecţii, apoi acordă cuvîntul procurorului, părţii vătămate şi celorlalte părţi asupra cererii formulate.

43. Instanța de recurs reiterează că, procedura simplificată a judecării cauzelor penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală reprezintă de fapt o procedură abreviată ce are la bază o pledoarie de vinovăţie şi poate fi aplicată dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiţii: 1) cererea inculpatului să intervină pînă la începerea cercetării judecătoreşti în prima instanţă, 2) cererea inculpatului trebuie să conţină menţiune privind recunoaşterea totală şi necondiţionată a faptei/faptelor incriminate în legătură cu care a fost diferit justiţiei şi renunţarea la dreptul de a solicita examinarea altor probe, 3) probele administrate în faza de urmărire penală să fie suficiente şi de natură să permită stabilirea unei pedepse.

44. În confirmarea concluziilor reiterate supra, vin și statuările Hotărârii Curții Constituționale nr. 9 din 09.03.2017, astfel, Curtea menționează că articolul 20 din Constituție garantează oricărei persoane dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. Totodată, în temeiul articolului 115 alin. (4) din Constituție, procedura de judecată este stabilită prin lege organică. În scopul realizării prevederilor constituționale, Codul de procedură penală nr. 122-XV din 14 martie 2003 cuprinde reglementări detaliate privind judecarea cauzelor penale de către instanțele judecătorești. În context, Curtea reține că dispozițiile codului prevăd inclusiv judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, care reprezintă de fapt o procedură abreviată. Curtea observă, în acest sens, că prin Recomandarea nr. R (87)18 Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei a încurajat statele membre să ia măsuri care vizează simplificarea procedurilor judiciare ordinare prin recurgerea la procese accelerate, care includ hotărâri sumare, înțelegeri extrajudiciare, acorduri de recunoaștere a vinovăției şi judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală. Curtea menționează că examinarea cauzei penale în procedură simplificată este un instrument care oferă avantajul soluționării cu celeritate a cauzelor penale atunci când inculpatul recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă în baza probelor administrate în faza de urmărire penală. În jurisprudența sa, Curtea Europeană a afirmat că, atunci când o acuzație penală împotriva inculpatului este stabilită printr-o formă prescurtată de examinare judiciară, aceasta duce, *în esență, la renunțarea la o serie de drepturi procedurale*. Acest lucru nu poate fi o problemă în sine, deoarece nici litera, nici spiritul articolului 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului nu împiedică o persoană să renunțe la aceste garanții din propria

sa voință (*a se vedea Scoppola v. Italia (nr.2) [MC], hotărârea din 17 septembrie 2009, § 135*). Cu toate acestea, Curtea Europeană a subliniat că renunțarea la anumite drepturi procedurale trebuie întotdeauna, pentru a fi considerată eficientă în sensul Convenției, stabilită în mod neechivoc și însoțită de garanții minime, proporționale cu importanța acesteia. În plus, nu trebuie să contravină vreunui interes public important (*a se vedea, inter alia, Scoppola (nr.2), citată supra, § 135-136, Poitrimol v. Franța, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31, și Hermi v. Italia [MC], hotărârea din 18 octombrie 2006, § 73*).

45. Instanța de recurs pune în evidență statuările Deciziei Curții Constituționale nr. nr. 85 din 09.07.2018, potrivit cărora, Curtea constată că existența unor dispoziții de drept penal și a unor dispoziții de drept procedural în Codul penal sau în Codul de procedură penală nu constituie un criteriu relevant pentru stabilirea naturii lor. Prin urmare, pentru a stabili natura juridică a dispoziției articolului 364^1 alin. (8) din Codul de procedură penală, Curtea va avea în vedere următoarele criterii: obiectul de reglementare al normei, scopul reglementării și rezultatul la care conduce norma. Din perspectiva criteriilor menționate, Curtea constată că articolul 364^1 alin. (8) din Codul de procedură penală este o normă care face parte din categoria normelor de drept substanțial și nu din categoria celor de procedură penală. La această concluzie se poate ajunge dacă se are în vedere criteriul scopului normei și criteriul rezultatului la care conduce norma. Așadar, în măsura în care aplicarea acestei dispoziții conduce la schimbarea condițiilor de tragere la răspundere penală și de aplicare a pedepselor, ea va cădea sub incidența articolului 7 din Convenție și a articolului 22 din Constituție. Curtea menționează că aceste articole interzic interpretările extensive și prin analogie în defavoarea acuzatului, precum și aplicarea retroactivă a legii (*a se vedea, în acest sens, Kokkinakis v. Grecia, 25 mai 1993, § 52; S. W. v. Regatului Unit, 22 noiembrie 1995, § 35*).Totodată, Curtea constată că prevederile articolului 64 din Codul penal nu au un caracter absolut. Astfel, potrivit articolului 79 din Codul penal, în cazuri excepționale referitoare la scopul și la motivele faptei, la rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, la comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, la alte circumstanțe care reduc în mod esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și la contribuția activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de o altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie.

46. Totodată, contrar cerințelor apărătorului, Colegiul penal mai remarcă, că în sensul art. 364^1 alin. (10) din Codul de procedură penală, *sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se* ***doar erorile procesuale și măsura de pedeapsă stabilită****. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.*

47. Conform art.7 alin.(1) din Codul penal, *la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.

48. Potrivit art.61 alin.(1)-(2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*

49. Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

50. Conform art.75 alin. (1)-(2) din Codul penal, *la stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Instanţa de judecată este în drept să stabilească o pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menţionate, nu va asigura scopul pedepsei.*

51. La stabilirea pedepsei şi mărimea acesteia urmează a ţine cont de criteriile de individualizare a pedepsei. Prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei (în cazurile când există), statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pentru stabilirea unei pedepse echitabile, instanţele de judecată trebuie să studieze multilateral, în deplină măsură şi obiectiv, toate circumstanţele şi datele care caracterizează atât negativ, cât şi pozitiv persoana inculpatului şi care au o importanţă esenţială pentru stabilirea categoriei şi mărimii pedepsei.

52. Totodată, la stabilirea pedepsei instanţa se va conduce de prevederile art. 7, 61, 75-78 din Codul penal, şi anume de gravitatea infracţiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia precum şi de scopul pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării inculpatului.

53. Colegiul penal menţionează că, *pedeapsa penală este echitabilă* atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiunii atât de către condamnat, precum şi de alte persoane. *Legalitatea* pedepsei impune instanţei obligaţia de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a Codului penal. *Individualizarea* pedepsei constă în obligaţia instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

54. Potrivit prevederilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.*

55. Sancțiunea prevăzută la art. 217 alin. (2) din Codul penal, prevede o pedeapsă sub formă de *amendă în mărime de la 5000 la 7000 unităţi convenţionale cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate sau cu lichidarea persoanei juridice.*

56. Concomitent, sancțiunea prevăzută la art. 217 alin. (3) din Codul penal, prevede o pedeapsă cu *închisoare de pînă la 4 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcţii sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani.*

57. În conformitate cu art. 84 alin. (1) din Codul penal, *dacă o persoană este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor infracţiuni fără să fi fost condamnată pentru vreuna din ele, instanţa de judecată, pronunţînd pedeapsa pentru fiecare infracţiune aparte, stabileşte pedeapsa definitivă pentru concurs de infracţiuni prin cumul, total sau parţial, al pedepselor aplicate, dar pe un termen nu mai mare de 25 de ani de închisoare, iar în privinţa persoanelor care nu au atins vîrsta de 18 ani şi a persoanelor care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani, care nu au mai fost condamnate - pe un termen nu mai mare de 12 ani şi 6 luni. În cazul în care persoana este declarată vinovată de săvîrşirea a două sau mai multor*

infracţiuni uşoare şi/sau mai puţin grave, pedeapsa definitivă poate fi stabilită şi prin absorbirea pedepsei mai uşoare de pedeapsa mai aspră.

58. Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ţinut cont că, inculpatul a comis infracțiuni care conform art. 16 din Codul penal în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave, de circumstanțele cauzei, de personalitatea inculpatului, care potrivit revendicării, anterior a fost condamnat pe infracțiuni, fapt ce atestă că, inculpatul nu a făcut careva concluzii pentru sine, continuând comportamentul antisocial prin săvârșirea de noi infracțiuni (f.d. 32-35, vol. 1), la evidența medicului psihiatru/narcolog nu se află (f.d. 46,48, vol. 1). Totodată, în conformitate cu prevederile art.76 din Codul penal, în calitate de circumstanță atenuantă a fost reținute recunoașterea vinovăției, iar în conformitate cu prevederile art.77 din Codul penal, în calitate de circumstanță agravantă a fost indicată, săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară.

59. În contextul dat, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate și lipsite de suport probator criticile invocate de avocat în interesele inculpatului împotriva concluziilor primei instanțe referitor la individualizarea pedepsei stabilite ultimului, ca fiind individualizată greșit, or reieșind din totalitatea circumstanțelor stabilite, se conchide că, prima instanță întemeiat a considerat că, inculpatul Sabov Alem urmează a fi condamnat, reieșind din limitele pedepselor prevăzute de art. 217 alin. (2) și art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal, cu aplicarea dispozițiilor art. 80^1 alin. (2) din Codul penal, în baza art. 217 alin. (2) din Codul penal, prin numirea unei pedepse sub formă de 6 (șase) luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și în baza art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal, prin stabilirea unei pedepse sub formă de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 (trei) ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, păstrarea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, iar prin prisma prevederilor art. 84 alin. (1) din Codul penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor, prima instanță întemeiat a dispus stabilirea unei pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani și 3 (trei) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 3 (trei) ani, de natura celeia de care s-a folosit la săvârșirea infracțiunii, și anume în domeniul circulației drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora, legate de primirea, păstrarea, prelucrarea, depozitarea, transportarea, vânzarea drogurilor, etnobotanicelor sau analogilor acestora.

60. În aceeași ordine de idei, Colegiul penal respinge ca fiind neîntemeiate solicitările inculpatului privind stabilirea unei pedepse mai blânde, invocând căința

sinceră și acceptarea judecării cauzei în procedură simplificată, or, inculpatul a fost anterior condamnat, fiindu-i stabilite și pedepse non privative de liberate, însă aplicarea acestor sancțiuni nu a avut nici un efect din punct de vedere al reeducării inculpatului, ultima continuând comportamentul antisocial prin comiterea de noi infracțiuni. Astfel, nu există nici o circumstanță ce ar indica la faptul că la aplicarea altei sancțiuni penale neprivative de libertate condamnata se va corecta și nu va mai comite alte infracțiuni.

61. Prin urmare, Colegiul penal, analizând aceste fapte constată că, numirea unei sancțiuni neprivative de libertate nu va fi capabilă să realizeze scopul legii penale și anume prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât şi a altor persoane. Or, ansamblul de împrejurări ale speței impun a concluziona precum că, corectarea şi reeducarea lui Sabov Alem este posibilă prin modalitatea de executare aleasă de către instanța de fond, care este în acord cu principiul proporționalității având în vedere faptele comise, urmările produse, personalitatea inculpatului, iar o pedeapsă mai blândă sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în privinţa inculpatului nu poate fi aplicată, deoarece nu-şi va atinge scopul deplin.

62. Astfel, instanța de apel reiterează concluzia instanței ierarhic inferioare care motivat a stabilit că, ţinând cont de personalitatea inculpatului, educarea şi corectarea acestuia este posibilă doar cu condiţia privării acestuia de libertate, iar la stabilirea termenului de pedeapsă lui Sabov Alen, instanţa de judecată urmează să ţină cont de prevederile art.7, 75, 77 din Codul penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul de pericol social al infracţiunilor comise şi anume gravitatea infracţiunilor comise, cât şi de personalitatea inculpatului.

63. Totodată se conchide că, infracțiunile comise de către inculpat fac parte din capitolul infracțiunilor în domeniul asigurării sănătății publice, care atentează la valori importante, precum apărarea relațiilor sociale cu privire la circulația legală a drogurilor sau analogilor lor. Or, anume sănătatea publică constituie una din cele mai importante elemente ale bunei conviețuiri sociale între o anumită masă, a unui număr nedeterminat de indivizi, motiv pentru care orice atentare la aceste valori, necesită a fi prevenite şi/sau curmate corespunzător.

64. În continuare, Colegiul penal remarcă, că sub aspectul proporționalității pedepsei aplicate inculpatului şi pentru o corectă individualizare a acesteia raportate la toate criteriile generale prevăzute de art. 75 din Codul penal, trebuie să țină seama atât de elementele ce ţin de materialitatea faptei în sine, cât şi de datele referitoare la persoana inculpatului, astfel că chiar dacă individualizarea pedepsei este un proces interior, strict personal al judecătorului, ea nu este totuși un proces arbitrar, subiectiv, ci din contra el trebuie să fie rezultatul unui examen obiectiv al întregului material probatoriu, studiat după anumite reguli şi criterii precis determinate.

65. Astfel prin jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, se atestă că garanţiile de la articolul 6 paragraful 1 din CEDO îşi găsesc aplicarea nu numai pentru stabilirea vinovăţiei, ci şi pentru stabilirea pedepsei (*cauza Aleksandr Dementyev împotriva Rusiei*).

66. Totodată, se reține că pedeapsa stabilită inculpatului și anume cu executarea reală coroborează cu Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate, adoptată de Comitetul de Miniștri la 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri, potrivit căreia „natura şi durata sancțiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât şi cu situația personală a acesteia ținând cont de circumstanțele săvârșirii infracțiunii".

67. Colegiul penal conchide că, instanţa de fond a numit o pedeapsă corectă şi echitabilă în privinţa lui Sabov Alem, care va atinge scopul legii penale, va restabili echitatea socială, va corecta condamnatul şi va preveni săvârșirea de noi infracțiuni, atât din partea condamnatului, cât şi din partea altor persoane, motiv pentru care, analizând temeiurile nominalizate în raport cu motivele invocate în apelul declarat, instanța de recurs constată că, acesta nu îşi găseşte confirmarea la judecarea recursului, neexistând motive temeinice de implicare a instanţei de recursîn sensul casării hotărârii contestate inclusiv în partea individualizării și stabilirii pedepsei or, nu se atestă nici o premisă pentru a aplica faţă de Sabov Alem o pedeapsă mai blândă.

68. Astfel, generalizând aspectele invocate, Colegiul penal consideră necesar a respinge recursul declarat de avocatul Chiriac Cristin, în interesele inculpatului Sabov Alem declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2274/2023 din 23 noiembrie 2023, cu menținerea sentinței.

6 9 . În conformitate cu art. art. 449 alin.(1) pct. 1) lit. a), 417-418 din Codul de procedură penală, Colegiul penal -,

D E C I D E :

Recursul avocatului Chiriac Cristin, în interesele inculpatului Sabov Alem declarat împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) nr.1-2274/2023 din 23 noiembrie 2023, în cauza penală privind învinuirea lui Sabov Alem, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(2) și art. 217 alin. (3) lit. c) din Codul penal se respinge ca nefondat și menține această sentință fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Judecător Spoială Alexandru

Judecător Chiroșca Igor

Judecător Băbălău Denis